

er imidlertid det, at den ærede Minister ved den Gang at forelægge den provisoriske Finantslov strax, ingenlunde tilsigtede at faae denne provisoriske Lov ud af Verden; nei, han tilsigtede derigjennem at faae en Afstemning af Thinget, for Dagen efter at udstede en ny provisorisk Lov. Der kunde ikke tillægges den Forelæggelse nogen anden Mening, end at den ærede Minister derigjennem tilsigtede at gjøre en Ende paa Forhandlingen og fortsætte de provisoriske Tilstande. Jeg indrømmer, at den ærede Minister havde det Formelle paa sin Side, naar han siger: Jeg har hurtigt fremmet den provisoriske Lov. Jeg forstaaer ikke, at den ærede Minister vil fremføre disse rent formelle Argumenter. Han kan da ikke tro derved at overbevise dette Thinget. Den ærede Minister vil dog kunne sige sig selv, at vi ikke ere saa forblindede, at vi jo nok kunne se, hvad der ligger bagved. Jeg beklager dette; thi det fører i Almindelighed til Misforstaaelser mellem den ærede Minister og mig. Den ærede Minister mener, at naar han kommer med disse formelle Grunde, saa har han oplyst, hvad der behøver at oplyses, og har fundet sin Sag saa godt som muligt; men for mig har dette Formelle lidet at betyde, om den ærede Minister forelægger den provisoriske Lov strax eller ikke, naar Resultatet er det, at den ærede Minister gjør al Forhandling umulig, og derved forhindrer Tilbagevenden af lovlige Tilstande. Hvis den ærede Minister kom i det Tilfælde at forelægge en provisorisk Finantslov strax, og Resultatet blev, at vi kom tilbage i virkelige, ægte, sande, konstitutionelle Tilstande, saa skulde jeg aldrig bebreide den ærede Minister hans formelle Feil; men han maa ikke vente, at jeg vil anerkjende hans Forelæggelse strax, naar Meningen kun er at gøre os endnu længere ind i den Tilstand, som jeg nu en Gang ingen Smag har for. Jeg tror slet ikke, den ærede Minister gjør det for at overbevise os; men det forekommer mig — og det beklager jeg — at den ærede Minister har saa overordentlig stor Tillid til juridisk formel Argumentation; jeg kan ikke tænke, at det ligger i Andet end, at den ærede Minister ikke har studeret Jura. Thi hvis han havde gjort det, vilde han ingen Tillid have til de juridiske Argumentationer.

Jeg takker den ærede Minister for den Udtalelse, at han ikke ser sig i Stand til at oplyse Nogetsomhelst om den europæiske Stilling, som kunde begrunde en saadan Foranstaltning, som her har fundet Sted. (Conseilspræsidenten: Jeg har aldeles ikke sagt det, det ærede Medlem udtaler). Jo, den ærede Minister sagde — det noterede

jeg — at vi ikke indtog en saadan Stilling i Europa, at vi kunde give Tonen an. Jeg synes i ethvert Tilfælde, at det var Noget i den Retning, at vi ikke kunde præterendere Noget, at vi i saa Henseende vare uden Betydning. Men den ærede Minister undlod at føie nogensomhelst Forklaring til det, han havde sagt om, at der var en almindelig Rustningsiver tilstede; det Eneste, han anførte, var, at alle Menneker rustede dengang. Jeg tror dog ikke, at der kan være nogen Berettigelse for den ærede Minister til at indskrænke sig dertil efter en direkte Opfordring til at sige her i Salen eller i et hemmeligt Møde at give de Oplysninger, som der kunde være om særligt farlige Krigsforhold. Her efter tror jeg at turde slaa fast, at den ærede Minister ikke har Noget at meddele. Skulde han have Noget — det gjentager jeg — hvorfor kommer han saa ikke med det til Rigsdagen? Men i det, som den ærede Minister har sagt, deri ligger — det maa jeg indtil videre bestemt fastholde — en Erkjendelse af, at der ikke er Mere end dette, og naar der ikke er Mere end dette, har det Intet at sige. Vi vide jo, at der var en Del Stormagter, der rustede i Foraaret, og at der derefter indtraadte en overordentlig fredelig Stemning, og da det forholder sig saaledes, tror jeg, at den ærede Minister maa indrømme, at i Realiteten er Retten paa vor Side, der paastaar, at der Intet forelaa i den europæiske Situation, som kunde berettige til at foretage saadanne Foranstaltninger som denne. Jeg beklager, at den ærede Minister ikke vilde svare det ærede Medlem fra Langeland (Brandes). Foreløbig vil jeg dog gjøre det ærede Medlem fra Langeland opmærksom paa, at der endnu er en tredje Mulighed. Det ærede Medlem siger, at han ønsker at vide, om disse Ting ere færdige eller kun godt paabegyndte. Jeg vil henstille til det ærede Medlem, om der ikke kunde tænkes en tredje Mulighed: det er, at de ere slet begyndte; det tror nu jeg.

Man mærker strax af den ærede Marineministers Udtalelser, at han ikke er saa juridisk som sin Kollega; jeg har noteret, hvad den ærede Minister sagde. Han siger, at hvad der stod i „Ringsted Folketidende“, er i alt Væsentligt urigtigt; men han har ikke havt Anledning til at forbyde eller true Nogen. Ikke sandt, det var Ordene? Jeg mærker strax, at den ærede Marineminister ikke er Jurist, ellers vilde han være mere forsigtig i sine Udtalelser; men naar han forøvrigt vil henvise mig til „Ringsted Folketidende“ for at afgjøre mit Mellemværende med dette Blad, saa vil jeg sige: Jeg har ikke noget Mellemværende med dette Blad, men jeg har